

Reseberättelse – 6th International Symposium: Surgery of the Spastic Upper Limb, Dublin 21–22 maj 2026

Jag vill börja med ett stort tack till Stiftelsen Börje Gabrielssons Minnesfond för bidraget som möjliggjorde min medverkan.

Jag möttes i Dublin av strålände sol dagen innan konferensen, som hölls på Trinity College Business School i fantastiska, vackra lokaler där man kombinerat modern arkitektur med collegets gamla byggnader. Tillsammans med kollegor från resten av Sverige startade vi besöket med traditionell utsökt irländsk stew.

Föreläsningarna höll genomgående hög kvalitet, där stor fokus låg på hur vi ska undersöka och följa våra patienter. Särskilt Nadine Sturbois-Nachefs genomgång av axelundersökningen var mycket bra. Intressant var även presentationen från Ciaran Simms om ett kamerabaserat system där en enda kamera registrerar patienters rörelser, liknande det program jag själv arbetar med genom OpenPose. De efterföljande diskussionerna var givande, och kontakter för eventuella framtida samarbeten knöts.

Ann Van Heests föreläsning höll hög klass och var mycket inspirerande. Hennes resonemang kring aktiv kontroll och frisk donatormuskel vid sentransfereringar ligger väl i linje med våra tankar här i Umeå. Utmärkta föredrag hölls även av arbetsterapeuter och sjukgymnaster, som betonade vikten av multidisciplinära team som arbetar mot tydliga mål med tillhörande uppföljningsinstrument.

Utöver specifika kirurgiska tekniker lyftes ständigt vikten av mjuka värden, bland annat genom patientberättelser om hur livet förändrats efter operation, och betydelsen av det bemötande vi som läkare ger våra patienter. Särskilt minnesvärd var berättelsen om Scotty Brown, vars livshistoria var djupt inspirerande och en stark påminnelse om varför vi gör det vi gör.

Bland de kirurgiska teknikerna som togs upp fanns beskrev Simon Pickard möjligheten att göra transfer av kort biceps till lång biceps för ökad supination. Austin Hembd beskrev en intressant teknik med intraneural dissektion av den ulnara motorgrenen vid Guyons kanal, som ett alternativ till fullständig denervering av interosseerna. Dan Zlotolow föreläste i Praveen Bhardwajs ställe och förespråkade flexor-pronator slide som alternativ till Leclercqs hyperselektiva neurektomi (HSN). Diskussionerna kring spasticitet, dystoni och spastisk dystoni var till stor nytta där alla var överens att bristen på objektiva utvärderingsverktyg fortfarande gör det svårt att kvantifiera pre- och postoperativa resultat, detta är ett område för framtida utveckling.

Utöver konkreta tips och kirurgiska tekniker gav mötet framför allt möjligheten att knyta kontakter med handkirurger från hela världen, liksom med kollegor från Sverige. Jag åker tillbaka till kliniken full av inspiration, lite klokare och med stor tacksamhet över möjligheten att få delta i konferensen.

Tack återigen till Stiftelsen Börje Gabrielssons Minnesfond för denna möjlighet.

Med vänlig hälsning,

Staffan Svenlin

ST-läkare, Handkirurgi, Umeå (NUS)